

ΓΡΑΦΕΙΑ

ΟΔΟΣ ΚΥΝΟΣΑΡΓΟΥΣ ΑΡΙΘ. 36
ΚΑΙ ΟΔΟΣ ΝΙΚΗΣ ΑΡΙΘ. 2
ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΑΟΝ ΤΙΜΑΤΑΙ
15 ΔΕΛΤΑ 15

Η ΦΥΣΙΣ

ΣΥΝΑΦΟΜΗ
Εν Ελλάδι, έτησία Δρ. 8
» » εξαμήνος » 5
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ έτησία Φρ. 12
» » εξαμήνος » 7

ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
Φ. ΠΡΙΝΤΕΖΗΣ

ΜΕΤ' ΕΙΚΟΝΩΝ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ
ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Όλγα περί Γαλιλαίου, (τέλος), υπό Π. Δ. Μ. — Η άσκησις εν τῇ γεροντικῇ ηλικίᾳ, υπό Β. Όρνσταίν. — Η ενφλουέντζα, υπό Ίπ. — Φάουστ τοῦ Γκαίτα (μετ' εἰκόνας), υπό Α... — Εἰς τὰς ἀγκάλας τοῦ Μορφέως (συνέχεια), υπό Δ. — Μῦθος ἀνατολικός κατὰ παράδοσιν, υπό Γ. Σ. Ι. — Ἡθολογία νέμου κόνισμα (πόημα), υπό Γ. Α. Π. — Ἀνθών, υπό Δ. Φ. Β. — Αἰνίγματα. — Αὔσεις. — Ἀναποκρίσεις. — Ἀγγελίαι.

ΟΛΙΓΑ ΤΙΝΑ ΠΕΡΙ ΓΑΛΙΛΑΙΟΥ

(Συνέχεια ἴδε προηγούμενον φύλλον).

Εξέτασις τῆς Σελήνης. — Διευθύνων τὸ νέον ὄργανον ἐπὶ τῆς σελήνης, ὁ Γαλιλαῖος ἀνεκάλυψε ὄρη τῶν ὁποίων κατώρθωσε νὰ προσδιορίσῃ κατὰ προσέγγισιν τὸ ὕψος· ἀνεκάλυψε προσέτι κοιλοτήτας (κρατῆρας). Οὗτος ὑπῆρξε ὁ Γαλιλαῖος ὅστις πρῶτος ἐχαρακτήρισεν τὴν ἐπιφάνειαν τῶν θαυμασιῶν ἤτις παριστᾷ τὴν ὄψιν τοῦ δορυφόρου ἡμῶν. Ὁ Γαλιλαῖος ἐξήγησε τὴν φύσιν τοῦ λευκοφαίου τούτου φωτός, ὅπερ ὀνομάζουσι σποδοειδὲς φῶς, καὶ ὅπερ παριστᾷ τὸ σχῆμα τῆς Σελήνης, εἰς στιγμὴν καθ' ἣν δὲν τὴν βλέπει τις πλέον ἢ ἐν ἡμισέληνον· ἀπέδειξεν ὅτι τὸ φῶς τοῦτο ἀναπέμπεται ὑπὸ τῆς γῆς, τότε ζωηρῶς φωτιζομένης ὑπὸ τοῦ ἡλίου. Ἐπὶ τέλους ὁ Γαλιλαῖος ἀνεγνώρισεν, ὅτι ἡ Σελήνη στρέφει πάντοτε πρὸς ἡμᾶς τὴν ἰδίαν ὄψιν, καὶ ὅτι αὕτη ὑπόκειται εἰς κίνησιν ταλαντεύσεως, εἰς ἣν ἔδωκε τὸ ὄνομα τῆς κλονήσεως, καὶ ἦν οἱ νεώτεροι ἀστρονόμοι καλοῦσιν φαινομένην ταλάντευσιν τῆς Σελήνης περὶ τὸν ἄξονά της.

Δορυφόροι τοῦ Διός. — Μία τῶν ὠραιότατων ἀνακαλύψεων τοῦ Γαλιλαίου ὑπῆρξε ἡ τῶν δορυφόρων τοῦ Διός· οὗτοι εἰσὶ 4 μικροὶ ἀστέρες οἵτινες στρέφονται περὶ τοῦ Διός, ἀκριβῶς ὡς ἡ Σελήνη περὶ τῆς Γῆς. Εἶπομεν ὅτι ὁ πλανήτης Ζεὺς ἔχει τέσσαρας δορυφόρους. Ὁ Κρόνος ἔχει 8 δορυφόρους, οἵτινες ἀνεκαλύφθησαν ὑπὸ τῶν Huygens, Cassini, Herschel καὶ Lassell. Ὁ Οὐρανὸς ἔχει 6 ἀνακαλυφθέντας ὑπὸ τοῦ Herschel· ὁ Ποσειδῶν ἔχει ἕνα· τέλος κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ἀπέδειξαν ὅτι ὁ πλανήτης Ἄρης ἔχει ἐπίσης δορυφόρους.

Ἡ ἀνακάλυψις τῶν δορυφόρων τοῦ Διός διεφημίσθη εἰς ἅπαντα τὸν ἐπιστημονικὸν κόσμον.

Ὁ Γαλιλαῖος ὄφειλε νὰ ὑπάγῃ εἰς τὴν Βενετιαν ὅπως δείξῃ εἰς τὸν ἡγεμόνα καὶ εἰς τοὺς γερουσιαστὰς τοὺς τέσσαρας νέους ἀστέρας.

Διήγησις περιέργου. — Ὁ Γαλιλαῖος εἶχε δώσει εἰς τοὺς 4 δορυφόρους τοῦ Διός τὸ ὄνομα « Ἀστέρες τῶν Μεδίκων », πάντες οἱ πρίγκιπες τῆς Εὐρώπης ἐζήλευσαν ἐκ τῆς παραχωρηθείσης τιμῆς εἰς ἕνα ἐξ αὐτῶν. Εἰς ὑπουργὸς τῆς αὐλῆς τῆς Γαλλίας ἔγραψεν εἰς τὸν Γαλιλαῖον παρακαλῶν αὐτόν, ὅπως εἴαν ἀνεκάλυπτε νέον τινα ἀστὲρα δώσῃ αὐτῷ τὸ ὄνομα « Μέγας Ἀστὴρ τῆς Γαλλίας » καὶ νὰ τὸν παραστήσῃ ὑπὸ τὸ ἐπίθετον τοῦ Ἑρρίκου, κατὰ προτίμησιν ἀπὸ τῶν τῶν Βουρβωνῶν, βασιλεὺς τῆς Γαλλίας τότε ἦτο ὁ Ἑρρίκος IV.

Δὲν θὰ ὀμιλήσωμεν περὶ ὅλων τῶν ἔργων τοῦ Γαλιλαίου· θὰ ἀρκέσῃ ἡμῖν νὰ ἀναφέρωμεν ὅτι ἀποδίδεται ἡ ἀνακάλυψις τῶν κηλίδων τοῦ ἡλίου, ἡ ἀνακάλυψις τοῦ μικροσκοπίου· ἡ ἀνακάλυψις τῶν φάσεων τῆς Ἀφροδίτης, ἀκριβῶς παραπλησιῶν τῶν τῆς Σελήνης· ἡ ἀνακάλυψις τοῦ σχήματος τοῦ πλανήτου Κρόνου κτλ.

Ὁ Γαλιλαῖος δὲν εἶχεν ὀνομασθῆ Καθηγητὴς εἰς Παδοῦν ἢ διὰ 10 ἔτη· ὁ μισθὸς του κατ' ἀρχὴν 180 φιορίνια κατ'

ἔτος (ἐν φιορίνιον ἤξιζε τότε 12 φράγκα) ἔπειτα ἐγένετο 520 φιορίνια, καὶ τῷ ἐχρησίμευεν εἰς τὸ νὰ ζῆ καὶ ὑποστηρίξῃ τὴν οἰκογένειάν του. Ἡῤῥησεν ἄλλως τοὺς πόρους τοῦ δεχόμενος παρ' αὐτῷ μαθητᾶς οἵτινες τὸν ἐπλήρωνον ἀρετὰ καλὰ. Κατὰ τὸ 1602, τὸ συμβόλαιον ἀνευῆθη διὰ 10 ἔτη, καὶ ὅτε ὁ Γαλιλαῖος ἀφίερωσεν εἰς τὴν Γερουσίαν τῆς Βενετίας τὸ τηλεσκόπιόν του, ψηφίσματι ἐδόθη αὐτῷ ὁ τίτλος τοῦ Καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Παδοῦς, καὶ μισθὸς 1000 φιορινίων κατ' ἔτος.

Ἐν τούτοις ὁ Γαλιλαῖος δὲν ἠρέσκετο εἰς Παδοῦν, ὅπου αἱ ἐπίσημοι ἐνασχολήσεις του, τὸν ἠμπόδιζον νὰ ἐξακολουθήσῃ τὰς ἐρεῦνας του.

Ἐξ ἑνὸς μέρους ὁ μέγας δούξ τῆς Τοσκάνης ἐλυπεῖτο διότι ὁ Γαλιλαῖος ἐγκατέλιπε τὴν χώραν του, ἐξ ἄλλου δὲ φίλοι κοινοὶ παρενέβαινον. Ἴδου εἰς ποίας λέξεις ὁ Γαλιλαῖος ἐξέθετε τὰς ἀνάγκας του.

« Ἐπειδὴ τὰ ἰδιαιτέρα μαθήματα εἰσὶ μέγα πρόσκομμα εἰς τὰς ἐργασίας μου, θὰ ἐπεθύμουν, εἴαν ὀφείλω νὰ ἐπιστρέψω εἰς τὸν γενέθλιόν μου τόπον, ἵνα μοι παραχωρηθῆ ἅπας ὁ ἀναγκαῖος χρόνος διὰ νὰ ἀποτελειώσω τὰ ἔργα μου· ἐπεθύμουν ἐπὶ τέλους νὰ κροδάσω τὰ πρὸς τὸ ζῆν διὰ τῶν συγγραμμάτων, ἅτινα θὰ ἀφιερῶσω πάντοτε εἰς τὸν γαληνότατον διδάσκαλόν μου τὸν Μέγα Δούκα. Τὰ ἔργα ἅτινα ἔχω νὰ τελειώσω εἰσὶ κυρίως: 1) Δύο βιβλία ἐπὶ τοῦ συστήματος ἢ τῆς κατασκευῆς τοῦ σύμπαντος, ἐργασία μεγάλη, πλήρης φιλοσοφίας, ἀστρονομίας καὶ γεωμετρίας. 2) Τρία βιβλία ἐπὶ τῆς τοπικῆς κινήσεως, ἐπιστήμη ὀλοτελῶς νέα· ἄχρι τοῦδε οὐδεὶς συγγραφεὺς ἀρχαῖος ἢ νέος, ἔχει ἀνακαλύψει τί τῶν θαυμαστῶν περιστασέων, καὶ πλείστα ἅτινα ἀποδεικνύω εἰς τὰς φυσικὰς καὶ βιαίας κινήσεις. 3) Τρία βιβλία περὶ μηχανικῆς. Ἄν καὶ ἄλλοι συγγραφεῖς ἐπραγματεύθησαν τὸ αὐτό, δὲν εἶναι ἀληθὲς τοῦλάχιστον, ὅτι πᾶν ὅ,τι ἐγράφη ἄχρι τοῦδε δὲν ἀποτελεῖ οὐδὲ τὸ τέταρτον τοῦ ὅ,τι συνέθεσα ἐπὶ τοῦ ἰδίου ἀντικειμένου. Ἐχω ἐπίσης διάφορα συγγράμματα ἐπὶ τῆς φυσικῆς, ἐπὶ τοῦ ἤχου καὶ τῆς φωνῆς, ἐπὶ τοῦ φωτός καὶ τῶν χρωμάτων, ἐπὶ τῶν παλιρροῶν καὶ ἐπὶ τῶν κινήσεων τῶν ζώων. Προτίθεμαι νὰ γράψω ἐπίσης σειρὰς τινὰς ἐπὶ τῆς στρατιωτικῆς τέχνης, ὅπου θὰ δώσω τὸ πρότυπον τοῦ στρατιώτου, μανθάνων αὐτῷ τοὺς αὐστηροὺς κανόνας περὶ παντὸς τοῦ ὁποῖον εἶναι τοῦ καθήκοντός του, νὰ γνωρίξῃ μαθηματικῶς κανόνας οἵτινες συνίστανται εἰς τὸ νὰ διαγράψῃ τόπους, εἰς τὸ νὰ σχεδιάξῃ μάχας καὶ νὰ χαράττη ὄχυράματα, νὰ ἐπιτελῇ ἐφοδοὺς, νὰ διαγράψῃ σχέδια, νὰ καθιστᾷ τηλεβόλα κτλ. »

Κατὰ τὸ 1610, τῇ 10 Ἰουλίου, ὁ Γαλιλαῖος ἐγκατέλιπε τὴν Παδοῦν, ὅπως διδάσκη τὰ μαθηματικά εἰς Φλωρεντίαν ἐφ' οἷς ὅροις αὐτὸς εἶχε προσδιορίσει. Οὗτος κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην παρεδέχθη μετὰ προθυμίας τὰς ιδέας τοῦ Κοπερνίκου περὶ τῆς κινήσεως τῆς γῆς, ἃς καὶ ἀπέδειξε τοῖς μαθηταῖς του.

Οἱ ἀρχαῖοι ἐνόμιζον ὅτι ἡ Γῆ ἦτο ἀκίνητος, ὅτι αὕτη κατεῖχε τὸ κέντρον τοῦ σύμπαντος καὶ ὅτι οἱ πλανῆται, μετὰ τῶν ὁποίων ἔθετον τὸν Ἥλιον καὶ τὴν Σελήνην, περιεστρέφοντο περὶ τῆς ἡμετέρας σφαίρας. Αὕτη ἡ ἰδέα ἦτο ἐσφαλμένη.

« Τὸ φῶς τὸ ὁποῖον ἐφώτισε τὴν ἀστρονομικὴν ἐπιστήμην, εἶπεν ὁ Βολταῖρος, ἀνεχώρησεν ἐκ τῆς μικρᾶς πόλεως Thorn, πρῶτευούσης τῆς πολωνικῆς Πρωσσίας. »

Ὁ Νικόλαος Κοπερνίκος ἐγεννήθη ἐν Thorn τὸ 1473. Ἦτο κληρικὸς. Ἀρ' οὐ διαδοχικῶς ἐσπούδασεν εὐδοκίμως τὴν φιλοσοφίαν, τὴν ἱστορίαν, τὴν ζωγραφικὴν, ἐπεδύθη ἐν-

κινδυνωτέρα παρά η βρογχική πνευμονία. Ἡ πρόγνωση ποικίλει· οἱ ἀσθενέστεροι, οἱ καρδιακοὶ καὶ φυματιῶνες ὑποκείνται εἰς μεγαλύτερον κίνδυνον. Προκειμένου τέλος περιθεραπείας, πρέπει νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι οὐδὲν εἰδικὸν θεραπευτικὸν μέσον ἐξευρέθη μέχρι τοῦδε. Ἐξάπαντος ὁμῶς ἀπαγορευτικά ἡ χρῆσις τῆς ἀντιπυρετικής καὶ ἀντιπυρετικής. Ἡ θεραπεία πρέπει νὰ εἶναι συμπτωματική. Ἐπειδὴ κατὰ τὴν πνευμονικὴν ἰνφλουέντζαν συγχρόνως φαίνεται ὅτι προσβάλλεται ὁ καρδιακὸς μῦς, ἐπόμενον εἶναι ὅτι ἀνάγκη νὰ γίνηται χρῆσις τονοτικών.

1π.

ΦΑΟΥΣΤ ΤΟΥ ΓΚΑΙΤΕ

Ὁ Φάουστ ἔσται ἀεὶ ἐκ τῶν θρασυτάτων καὶ ὄραιοτάτων τῆς ἀνθρωπίνης ἐπινοίας δραμάτων.

Ἦδη ὁ ἀπονενομημένος οὗτος φιλόσοφος, ἀπιδασθεὶς καὶ πρὸς τὴν φιλοσοφίαν καὶ πρὸς τὴν ζωὴν, ἔκαμε συνθήκην, ὑπογραφεῖσαν διὰ τοῦ αἵματος του, πρὸς τὸν Διάβολον, ὃν ἐπεκαλέσατο διὰ τῆς ἰδίας αὐτοῦ σοφίας, καὶ ὅστις ἐπέσκηψε αὐτῷ ὑπὸ τὸ πρόσχημα εὐγενοῦς ὀδοιπόρου καὶ ὑπὸ ὄνομα Μεφιστοφελῆ. Οἱ δυνεῖς τοῦ δαίμονος κρύπτονται ὑπὸ τὰς μακρὰς χειρίδας τοῦ σερικοῦ αὐτοῦ μανδύου, ὃ δὲ χηλοειδὴς αὐτοῦ πούς, ἐν ἐρυθροῖς ὑποδήμασιν. Ἀπὸ τοῦ πύλου τοῦ δ' ἐξέρχεται ἐρυθρὸν ἀλεκτρυόνος πτερόν, ἐξαῖρον ἐπι μᾶλλον τὴν εἰδεχθῆ διαβολικὴν αὐτοῦ μορφήν.

Ἡ δὲ δυστυχὴς ἡρώϊς τοῦ δράματος, θῦμα σατανικῆς ἐπιρρείας καὶ ἀνθρωπίνων παθῶν, διέμεινε παθαίνουσα καὶ κινουσα τὴν ψυχάν, πλέον τῆς Ἰφιγένειας τοῦ Εὐριπίδου, τῆς Ἰουλίας τοῦ Σακσπέρου, τῆς Βατρικῆς τοῦ Δάντου. Ἡ Μαργαρίτα, δὲν διαπρέπει ἐπὶ μεγαλοφυΐα καὶ μεγαλοφροσύνη ὡς ἡ Ἰφιγένεια, οὔτε ἐπὶ πάθει, ὡς ἡ Ἰουλία, οὔτε ἐπιθεοσεβεία, ὡς ἡ Βατρικῆ, ἀλλ' ἀπλῶς, ἐπὶ ἀφελείᾳ καὶ ἀγνείᾳ, ἐξεικονίζουσα νεῖαν πτωχὴν, ἀγνοατὴ καὶ ἀφελῆ, ἐμπλεχθεῖσαν ταῖς παγίσι τοῦ Σατανᾶ, γενομένην ἐρωτόληπτον, ἔγκυον, παράφρονα, βρεφοκτόνον, καταδικασθεῖσαν εἰς θάνατον, δεσμώτιδα ἐν εἰρκτῇ, ἐπὶ στρωμνῆς ἀχύρων βασιζομένην. Ἐν τῷ ἀδυνάτῳ τούτῳ πλάσματι, βλέπει τις τὸν αἰώνιον ὄλεθρον τῶν παθῶν καὶ ἐπιθυμιῶν τοῦ ἀνθρώπου.

Ἴδου ἡ Μαργαρίτα ἐξερχομένη λευχεῖμων τῆς ἐκκλησίας, ἔχουσα ἐν χειρὶ κομπολόγιον καὶ τὸ Εὐαγγέλιον. Ὁ Φάουστ, ἀκολουθούμενος ὑπὸ τοῦ Σατανᾶ, διέρχεται καὶ βλέπει τὴν ἡγιασμένην Μαργαρίταν καταβαίνουσαν ἡρέμα τὰς βαθμίδας τῆς γοθητικῆς ἐκκλησίας. Παρορμώμενος δὲ ὑπὸ τοῦ δαίμονος πλῆσιάζει αὐτὴν καὶ ἐρωτᾷ μελιχρῶς. — Ὠραία κυρία, δύναμαι νὰ προσφέρω ὑμῖν τὸν βραχίονα καὶ ἀγάω εἰς τὸν οἶκον;»

— Ζητῶ παρ' ὑμῶν συγγνώμην, κύριε, ὅτι οὔτε κυρία εἶμαι, οὔτε ὄραία, καὶ δύναμαι ἵνα πορευθῶ οἴκαδε, ἀνευ συνοδείας. Καὶ ὑπεξέφυγεν.

Ὁ Φάουστ, ἐρωτόληπτος γενόμενος, δὲν δύναται νὰ ἀπομονῆσθαι τὴν νεανίδα καὶ μελαγχολῆ.

Ὁ δὲ δαίμων τοῦ κακοῦ Μεφιστοφελῆς, εἰσάγει αὐτὸν ἐν ἀπουσίᾳ ταύτης εἰς τὸ ἀγνὸν τοῦτο οἶκον, εἰς τὸ ἱερὸν τοῦτο ἀδύτον ἐνθα ἠδύνατο, νὰ εἰσελθῆ ὁ ἄγγελος τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, ἔχων ἐν χειρὶ τὸν κρῖνον.

Μετ' ὀλίγον, βλέπομεν αὐτὴν περιπατοῦσαν καὶ διαλεγομένην προσφιλῶς πρὸς τὸν Φάουστ, ἐν τῷ κήπῳ. Γραῖά τις γείτων παραπέμπει αὐτὴν καὶ κρύπτεται πρὸς τὸν ἵπποτικὸν Μεφιστοφελῆ, προσποιού-

μενον τὸν ἐρωτόληπτον, καὶ ἀγγέλοντα αὐτῇ τὸν θάνατον τοῦ συζύγου.

Ἄλλ' ὁ καιρὸς τῶν ἡδονῶν παρέρχεται ταχέως. Ἡ Μαργαρίτα, ἦδη μήτηρ, φρενόληπτος γενομένη, φονεῖ τὸ τέκνον τῆς καὶ ρίπτει αὐτὸ εἰς τὸ παρὰ τὴν πόλιν τέλαμα. Ἀπαχθεῖσα δὲ εἰς εἰρκτὴν, καταδικάζεται εἰς θάνατον. Μάτην δῆλοϊ αὐτῇ ὁ Φάουστ ὅτι ἐρχεται ἵνα ἀπελευθερώσῃ αὐτὴν καὶ ἀπάξῃ τῆς εἰρκτῆς. Αὐτὴ μαίνεται μᾶλλον, καὶ ἀνθίσταται πρὸς αὐτόν, καὶ φρίττουσα δίδει ἑαυτὴν τῷ θανάτῳ.

«Αὕτη ἐκρίθη!» λέγει ὁ Μεφιστοφελῆς, σύρων τὸν Φάουστ ἐκτὸς τῆς εἰρκτῆς.

«Ἐσώθη!» ἀπεκρίθη ἀνωθεν φωνὴ οὐρανια. Τότε ὁ δαίμων ἔλκον τὸν Φάουστ. «Ἐμὸν κτήμα! ἀκολούθει!» λέγει αὐτῷ, καὶ τὸν ἀπάγει εἰς τὴν Κόλασιν!

Α... .

Εἰς τὰς ἀγκάλας τοῦ Μορφέως

(Συνέχεια· ἴδε προηγούμενον φύλλον).

Τοῦ ἱεραρχικοῦ τούτου ἐπισημοῦ παραδίδομεν εἰς τὴν ἀθανασίαν τὸ προοίμιον:

«Ἠπέπρουτο, ἠπέπρουτο, σεβ... βαστὲ διδάσκαλε, νὰ σὲ κλα... νὰ σὲ κλα... κλα... κλαύσομεν καὶ νὰ σὲ θρηνησοῦμι. Τὸ σκλη... σκλη... η... η... σκληρὸν τοῦ θανάτου δριέπανον δὲν σοῦ εἰ... ἐπέσθη τῆς... τῆς ζω... ζω... ἡς σου καὶ διὰ... διὰ τοῦτο εἰ... ἐνεκα χαί... χαί... χαίνει ὁ τάφος σου, ὁ δίπτη... δίπτη, σο... σοφὲ κύρ... κύριε δι... δι... δ... δ... ἀσκαλε, ποῦ... θά... θά δεχθῆ τὸ σεπιτόν σου, ὄν σου σή... σή... νομα».

Θὰ ἐσκήρτησεν, δὲν ἀμφιβάλλω, ἐκ τῆς γλαφυρότητος καὶ ἐκ τῆς εὐφραδείας τοῦ ἐπισημοῦ ρήτορος ἡ σκιά τοῦ κεκοιμημένου διδασκάλου!... Αἰώνια σας ἡ μνήμη, ἐξυμνούμενοι νεκροί! Εἴθε εὐτυχέστεροι τῶν ζώντων διότι εἰς δὲν... ἀκούετε!

Μετὰ τὸ θλιβερόν σύμβαν ἡ Σοφία ἤρξατο κάπως καὶ περὶ ἄλλα ἔργα, οἰκιακά πλέον, ἀσχολούμενη. Ἄλλ' ἡ Μαίρα εἰδείθη λίαν ἀπηνῆς. Τὸν σύζυγον εἰμαρτο ταχέως ν' ἀκολουθήσῃ εἰς τὴν τελευταίαν κατοικίαν καὶ ἡ πιστὴ σύντροφος. Καὶ οὕτω μένει μόνη πλέον, πτωχὴ καὶ ἐγκαταλειμμένη, ἡ δυστυχὴς Σοφία. Ἄ, ἐλησμόνησα ὄχι μόνον, ἀλλὰ καὶ τὰς γεροντοκόρας Ἑλληνικῆς καὶ Λατινικῆς!... Ὄφειλεν ἐντούτοις, νὰ ἐργασθῆ ἵαν δὲν ἤθελε νὰ περιέλθῃ εἰς τὴν ἐσχάτην ἔνδειαν. Οὔτε ἡ Ἑλληνικὴ ἦτο ἄρτος, οὔτε ἡ Λατινικὴ καμμια ἄμυρ... Ἡ πατρικὴ κληρονομία ἦτο δυστυχῶς καθ' ὅλοκληρίαν πνευματικὴ, ἀφοῦ συνίστατο εἰς τετράδια σχολίων, τόμους Θεουκιδίου, Ὀρατίου καὶ λοιπῆς χορείας κεκοιμημένων πνευμάτων. Φεῦ! Ἀποθνήσκων ὁ πατὴρ τῆ ἐκκληροδότησεν ἀντὶ χρημάτων ἢ τοῦλάχιστον μετοχῶν τοῦ Πατριωτικοῦ δανείου, ἀφθόνους... συμβουλάς! Ὡς πρὸς τὴν μητέρα, ἡ περιουσία ταύτης συνίστατο εἰς τεμαχία τινα ἀσπρορροῦχων, οἰκιακῶν πραγμάτων τῶν πρώτων χρόνων τῆς Βασιλείας καὶ μίαν... ρόκαν. Ἡ ἐργασία προφυλάσσει τὴν τιμὴν, σώζει τὴν ἀξιοπρέπειαν καὶ προετοιμάζει τὴν ἡσυχίαν τοῦ βίου» ἐσκέφθη, καὶ ἀμέσως λαβοῦσα συστατικὴν παρὰ τοῦ ἱερέως ἐπιστολὴν κατῶρθωσε, μεταβάσα εἰς τὴν πρωτεύουσαν τῆς ἐπαρχίας τῆς — ἥτις ἦτο καὶ τοῦ νομοῦ πρωτεύουσα — νὰ εἰσελθῆ ὡς παιδαγωγὸς ἐν τῇ οἰκογενεῖᾳ πλουσίου τινος γαιοκτήμονος, τοῦ κ. Πατίστα. Ἡ οἰκογένεια ἀπασα, ἔχουσα ἀρκετὰς συστάσεις περὶ τῆς ἐξόχου τιμιότητος καὶ τῆς σπανίας μορφώσεως τῆς Σοφίας ὑπεδέχθη ταύτην προσηνεστάτα, τὰ δὲ παιδιὰ τοῦ κ. Πατίστα, εὐθὺς ἐν ἀρχῇ συμπαθήσαντα τῇ κόρῃ ζωηρὰν ἐξέφραζον χαρὰν διὰ κραυγῶν καὶ πηδημάτων, ἐντὸς δὲ βραχυτάτου χρονικοῦ διαστήματος, ἐνεκεν τῆς ἰδιαζούσης ἀγαθότητος αὐτῆς κατέστη τὸ λατρευτὸν εἶδωλον τῶν δύο τέκνων τοῦ φυσικῶν κτημα-

ΦΑΟΥΣΤ

Τότε ἐγερθεὶς ὁ προσποιοῦμενος τὸν ἐπαίτην ὑπουργὸς καὶ λαβὼν μικρὸν λίθον ἐσκόπευσε κατὰ τοῦ κρυπτομένου τὴν ὄραν ἐκείνην ὅπισθεν κορμοῦ τινος δένδρου ἐπαίτου, εὐχηθεὶς :

— "Θεέ μου, ἂν εἶνε δίκαιον νὰ πάρω ταῖς λίραις μου, ἢ πέτρα αὐτὴ νὰ τὸν κτυπήσῃ εἰς τὸ πόδι, καὶ ἀμέσως ρίπτει τὸν λίθον, ὅστις πράγματι ἐπληξεν αὐτὸν εἰς τὸ πόδα.

Ὁ τυφλὸς δὲν ἀπέδωκε πάλιν τὰ χρήματα, ἀλλὰ προσεπάθει νὰ κρυβῇ κἀλλιον ὅπισθεν τοῦ κορμοῦ.

Ὁ Ὑπουργὸς τότε λαμβάνει, δεῦτερον λίθον καὶ εὐχόμενος ὡς ἐξῆς :

— Θεέ μου! ἂν εἶνε δίκαιον νὰ λάβω πίσω τὰ χρήματά μου ἢ πέτρα αὐτὴ νὰ τὸν εὕρῃ εἰς τὸ στήθος.

Καὶ ἐκσφενδονίζει τὸν λίθον, ὅστις βάλλει αὐτὸν κατὰ μέσον τοῦ στήθους: ἐνθὲ δέ, συνθλίβεται ὁ τυφλὸς ἐκ τοῦ πόνου συσπῶν τὰς ἀρρῦς του, χωρὶς νὰ προσφέρῃ παράπονόν τι, στρέφεται συγχρόνως περὶ τὸν κορμὸν χωρὶς ν' ἀποδώσῃ τὰ ἀρπαγέντα.

Τρίτον τότε λαβὼν λίθον ὁ Ὑπουργὸς εὐχεται ὅπως ὁ λίθος οὗτος, ἂν δικαίως ρίπτεται, νὰ τὸν εὕρῃ εἰς τὸ μέτωπον καὶ ἐκσφενδονίζει αὐτόν.

Ὁ λίθος βάλλει τὸν ἐπαίτην κατὰ μέσον τοῦ μετώπου, ὅστις τὴν φορὰν ταύτην ἐν ὄλῃ του τῆ σφοδρᾷ σκοτοδίνῃ, φωνάζει :

— "Ἀχ! αὐτὴ ἡ πετριά δὲν εἶνε τυφλοῦ ἀνθρώπου. Λάβε τὰ χρήματά σου. Καὶ συγχρόνως ρίπτει αὐτὰ κατὰ γῆς ἀπερχόμενος.

Τότε εἰς τοὺς λόγους τούτους δὲν ἠδυνήθη νὰ κρατηθῇ ὁ θεώμενος τὴν σκηνὴν ταύτην μονάρχης καὶ ἐξεργάγῃ εἰς γέλωτας, οὕτω δὲ ἐσώθη ὁ δυστυχῆς ὑπουργός.

Σμύρνη

Γ. Σ. Ι.

ΑΝΘΩΝ

"Ὅσας εἶς ἔχεις ἀφορμὴν νὰ πράξῃς τι δίκαιον, ἀγαθόν, κοινωφελές, μὴ ἐρωτᾷς ὅποιον ὄφελος προσγενήσεται σοὶ ἐξ αὐτοῦ ἢ τί θέλουν εἶπῃ οἱ ἄνθρωποι περὶ αὐτοῦ, ἀλλὰ ποιεὶ τὸ καλόν, διότι ἐστὶ καλόν: ἔσω δὲ δίκαιος διὰ τὴν πρὸς τὸ δίκαιον ἀγάπην.

×

Λέγουν· δράξῃς τὴν τύχην ἀπὸ τῆς κόμης. Εἶσαι ὁμῶς καὶ βέβαιος ὅτι δὲν φέρει φενάκην ;

×

Πᾶς λίθος δὲν γίνεταί κρύσταλλον, ἀλλὰ πᾶν κρύσταλλον γίνεταί τέφρα.

×

Πιστωταὶ τοῦ μέλλοντος πολλαπλασιάζομεν τὰ εἰς βάρος του συρόμενα συναλλάγματα, χωρὶς νὰ φροντίζωμεν ἂν θὰ τὰ τιμήσῃ εἰς τὴν λήξιν των.

×

Ἐπάρχει παραφροσύνη νοός καὶ παραφροσύνη χαρακτῆρος. Ἡ μὲν πρώτη θεραπεύεται, ἀλλ' ἡ δευτέρα εἶναι ἀνίατος.

×

Ἡ συκοφαντία εἶναι ὡς ὁ ἀνθραξ· ὅταν δὲν καίῃ, ρυπαίνει.

×

Οὐδέποτε ἔχει τις τόσῃν ἀνάγκην τοῦ πνεύματός του, εἰμὴ ὅταν ἔχει νὰ κάμῃ μὲ εὐήθη.

×

Τὰ πάθη μας εἶναι ἀληθεῖς φοινίκες. Εὐθὺς ὡς καίεται ὁ παλαιός, ἀναφύεται ὁ νέος πᾶραυτα ἐκ τῆς τέφρας.

Δ. Φ. Β.

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΝΕΩΤΕΡΙΣΜΩΝ

Χ. ΒΛΑΒΙΑΝΟΥ

Ὅπισθεν τοῦ ναοῦ Ῥώμης.

Ἐν αὐτῷ μόνον ὑπάρχει πλουσία συλλογῆ πτερῶν, πτηνῶν καὶ φαντασί, βάζονται ταινίαι, φριζάρονται περὰ παντός εἶδους εἰς τιμὰς μὴ ἐπιδεχομένας συναγωνισμοῦ, πρὸς τούτοις δὲ κατασκευάζονται καὶ γυναικεῖοι πῖλοι τοῦ τελευταίου συρμοῦ.

ΑΙΝΙΓΜΑΤΑ

126. Αἰνίγμα.

Μὲ τάχος ὀλόκληρον πετῶ
καὶ τὰ εἰσόδω παρτοῦ αὐτῶ.
Ἄλλ' ἂν τὸν τράχηλον τμηθῶ
θ' ἀρχίσω τότε τ' ἀριθμῶ
κυρία τε καὶ δεσποινίδας.
πλείστας ἔχω τὰς ἐλλίδας
ὅτι εὐχερῶς, ὦ φίλη,
ἢ λῶσις θαλθῆ στὰ χεῖλη.

127. Αἰνίγμα

Ἐχω πατρίδα τὸ νηοί
ποῦχει μυζήθρες καὶ τυροί
χωρὶς κίβηλι ἂν μ' ἀφήσῃς
εὐθὺς θὲ τὰ ὁμολογήσῃς
ὅτι ἄξια ἔχω περισσῇ.
Κι' ὅταν παπᾶς χειροτονεῖται
καρεὶς θάνατος ἢ δεσπότης
εἰς τὸ στόμα σου πλαγίζεται
τόνομά μου ἐν τοῖς πρώτοις.

128. Λογόγρφος.

Εἰ φ. λεία ἢ ναὶ σὺ mais P—v Π εἰθῶ ρδ Ἄννα εἶδον.

129. Ἐρωτήσεις

- 1) Ποῖον χωρίον μᾶς προερέθῃ τὰ ἐπιτάμεια ;
- 2) Ποία πόλις μᾶς διαβηθαιοὶ περὶ τῆς θγείας της ;
- 3) Πόθεν ἡ λέξις συκοφάντης ;

Ἄραβικὸς Ἴππος

ΑΥΣΕΙΣ ΤΩΝ ΕΝ Τῷ 31 ΦΥΛΛῷ ΑΙΝΙΓΜΑΤΩΝ

- 117. Αἰνίγμα Ὁμόνοια—μόνοι—ἄνοι. Ἐλυσαν αὐτὸ ὁ κ. Ἄντ. Πρινόπουλος ἐκ Συρου καὶ ὁ κ. Περ. Νάνος ἐξ Ἀθηνῶν.
- 118. Αἰνίγμα. Περ—γάμος—Πέργαμος. Ἐλυσαν αὐτὸ οἱ κκ. Ε. Ἀλεξανδρόπουλος, Κ. Παπαδόπουλος καὶ Γ. Ταραμᾶς ἐκ Πύργου.
- 119. Πρὸς συμπληρωσιν. Πατὴρ πάντων τιμωτάτων. Ἐλυσεν αὐτὸ ὁ κ. Ἄνδρ. Καρᾶς ἐξ Ἰσραηλίας.
- 120. Λογόγρφος. Χίλια πιθανότητες δὲν κάμνου μίαν ἀληθεῖαν. Ἐλυσεν αὐτὸ ὁ κ. Γ. Οἰκονόμου ἐκ Συρου.
- 121. Ἐρωτήσεις. 1) Αἰεὶ εἶναι λογικοί, ἐνθὲ οἱ ἵπποι εἶναι ἄλογα. 2) Καθ' ὅτι καὶ αἱ μὲν καὶ οἱ δὲ δὲν κείρονται. 3) Τὰς Μοῖρας.

Τὴν 2αν ἐρώτησιν ἔλυσεν ὁ κ. Γ. Οἰκονόμου ἐκ Συρου.

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΕΙΣ ΤΗΣ "ΦΥΣΕΩΣ."

Ι. Κ. Μάκρην. Ἐλήφθῃ συνδρομὴ σας διὰ πρώτην ἐξαμηνίαν, διότι ἐτησία εἶναι φρ. 12. Ἀποστείλατε διαφορὰν ἐτησίας. — Σ. Δ. Π. Σηροχώρειον. Σᾶς ἐνεγράψαμεν ἀπὸ τῆς Ἰανουαρίου τρ. Ἀπόδειξιν ἐπεστείλαμεν μὲ παρελθόν φύλλον. Εὐχαριστοῦμεν διὰ προτίμησιν. — Δ. Ε. Σκόπελον. Ἀποροῦμεν καὶ ἡμεῖς δια παρενόησιν. Ἐν τούτοις λαμβάνετε δύο φύλλα, δὲν βλάπτει. Ἄντευχόμεθα εὐτυχῆς τὸ νέον ἔτος. — Σ. Α. Μ. Μεσολόγγιον. Σᾶς ἀνεγράψαμεν ἀπὸ τῆς Ἰανουαρίου. Ἀπόδειξιν ἀπεστείλαμεν μὲ παρελθόν φύλλον. — Θ. Κ. Σεβαστοπόλεον. Σᾶς ἐγράψαμεν. Ἀναμένομεν ἀπάντησιν. — Ι. Μ. Δ. Πλοῖστιον. Ἀπεστείλαμεν ὑμῖν ἐπετηρίδας καὶ ἐγράψαμεν. Εὐχαριστοῦμεν. — Γ. Π. Καβάλλαν. Συνδρομὴ σας ἐλήφθῃ. Εὐχαριστοῦμεν. Ἀπόδειξις παρεδόθη τῷ ἐν Πειραιεὶ γαρβρῷ σας. — Ζ. Κ. Συρον. Ζητούμενον φύλλον σᾶς ἀπεστάλη. — Γ. Κ. Ὀδησσόν. Χρήματα ἐλήφθησαν μόλις προχθές. Εὐχαριστοῦμεν καὶ ἀντευχόμεθα μὲ ὑγίαν τὸ νέον ἔτος. — Α. Ε. Φάρσαλα. Συνδρομὴ σας ἐλήφθῃ, εὐχαριστοῦμεν. Ἀπόδειξιν λαμβάνετε σὺν παρόντι φύλλῳ. — Η. Π. Καβάλλαν. Χρήματα ἐλήφθησαν, εὐχαριστοῦμεν. — Ν. Π. Τήνον. Διεύθυνσίς σας ἐστάλη. — Ι. Χ. Ο. Βῶλον. Ζητούμενα σᾶς ἀπεστάλησαν. — Α. Σ. Αἴγιον. Συνδρομητὴν ἐνεγράψαμεν, εὐχαριστοῦμεν πολῶ. — Κ. Μ. Π. Γαλαξείδιον. Συνδρομὴ σας ἐλήφθῃ, εὐχαριστοῦμεν. Ἀπόδειξιν λαμβάνετε ἐν παρόντι φύλλῳ.

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΓΥΝΑΙΚΕΙΩΝ ΠΙΛΩΝ

Γ. ΒΛΑΒΙΑΝΟΥ

Ὁδὸς Ἐδωγγελιστρίας.

Ἐν τῷ ἀνωτέρῳ καταστήματι εὐρίσκονται θραυδατοὶ γυναικεῖοι πῖλοι τοῦ συρμοῦ. Κατασκευάζονται τοιοῦτοι κατὰ παραγγελίαν καὶ πωλοῦνται ὑλικὰ εἰς μετρωτάτας τιμὰς. Ἐκομισθῇ ἐσχάτ' πλουσιωτάτη συλλογὴ πτερῶν, καστορέων ὕρας, ἔτων καὶ ταινιῶν πουνεῖα κτ.